

Гриби з Юггота. 23 сонет. Міраж

Говард Лавкрафт

23. Міраж

Не знаю, був колись, чи є і зараз –
Той світ в потоці часу, що блукав,
Та мерехтить ця пурпуром примара,
Хоча то сни неясні, а не яв.
Річок там дзюркіт і химерні вежі,
Склепінь яскравих диво-лабіринт
І небесами полум'я пожежі –
Мов захід взимку, фантастичний вид.

Боліт великих береги безлюдні,
Птахи величні, вітер, осока,
Село, дзвіниця біла, з неї чутні
Дзвони вечірні, їх несе ріка.
Тих місць не знаю й не спитаю сам,
Коли й чому я був чи буду там.

Переклад Віталія Гречки